

Bruksela, 20 kwietnia 2026 r.
(OR. en)

8372/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0092 (NLE)

VISA 41
MIGR 110
RELEX 530
COAFR 101
COMIX 96
CH
IS
LI
NO

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 20 kwietnia 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 167 final

Dotyczy: Wniosek
DECYZJA WYKONAWCZA RADY
w sprawie uchylecia decyzji wykonawczej (UE) 2024/1341 w sprawie
zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu
Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 167 final.

Zał.: COM(2026) 167 final

Bruksela, dnia 20.4.2026 r.
COM(2026) 167 final

2026/0092 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie uchylecia decyzji wykonawczej (UE) 2024/1341 w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 („kodeks wizowy”)¹ Komisja dokonuje regularnie oceny współpracy państw trzecich w zakresie readmisji i co najmniej raz w roku przedstawia Radzie sprawozdanie.

Na podstawie czwartej oceny współpracy przyjętej w 2023 r. i obejmującej rok odniesienia 2022 oraz przy uwzględnieniu kroków podjętych przez Komisję w celu poprawy poziomu współpracy danego państwa trzeciego w zakresie readmisji oraz zważywszy na ogólne stosunki Unii z danym państwem trzecim Komisja uznała, że Etiopia nie współpracowała w wystarczającym stopniu i potrzebne jest podjęcie działań. W dniu 27 września 2023 r., zgodnie z art. 25a ust. 5 lit. a) kodeksu wizowego, Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady zawieszającej stosowanie przepisów art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 5 lit. b), art. 23 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 i 2c kodeksu wizowego w odniesieniu do obywateli Etiopii. W dniu 29 kwietnia 2024 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2024/1341².

Na podstawie wskaźników określonych w art. 25a ust. 2 kodeksu wizowego i zgodnie z ust. 6 tego artykułu Komisja stale ocenia sytuację i przedstawia sprawozdania na temat tego, czy możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy z danym państwem trzecim, oraz, zważywszy również na ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, może przedstawić Radzie wniosek dotyczący uchylecia lub zmiany decyzji wykonawczych, o których mowa w ust. 5 tego artykułu.

Na podstawie szóstej rocznej oceny współpracy przyjętej w 2025 r.³ i obejmującej rok odniesienia 2024 Komisja zwróciła uwagę na znaczące działania podjęte przez Etiopię oraz pozytywną tendencję w poprawie współpracy, która powinna przekształcić się w trwałe postępy.

Na podstawie ciągłej oceny współpracy, między innymi w ramach odpowiednich grup ekspertów technicznych i grup roboczych Rady, oraz na podstawie trwałych postępów odnotowanych na 6. posiedzeniu wspólnej grupy roboczej, które odbyło się w dniu 18 lutego 2026 r., Komisja uważa, że od czasu wejścia w życie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2024/1341 możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy w zakresie readmisji w odniesieniu do identyfikacji obywateli Etiopii nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, wydawania tymczasowych dokumentów podróży i regularnej organizacji operacji powrotowych. W związku z tym Komisja uważa, że należy przedłożyć wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady uchylającej decyzję wykonawczą Rady (UE) 2024/1341.

Przypadek Etiopii

W lutym 2018 r. UE zawarła z Etiopią niewiążące uzgodnienie o readmisji („Procedura przyjęcia odnosząca się do powrotów obywateli Etiopii z państw członkowskich Unii Europejskiej”). Od tego czasu odbyło się sześć posiedzeń wspólnej grupy roboczej w celu monitorowania realizacji uzgodnień.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

² DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2024/1341 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii.

³ COM(2025) 416 final z dnia 15 lipca 2025 r.

W czwartym sprawozdaniu na podstawie art. 25a z 2023 r. Komisja uznała, że współpraca z Etiopią w zakresie readmisji była w 2022 r. niewystarczająca. Utrzymywały się problemy związane z identyfikowaniem obywateli Etiopii, którzy nielegalnie przebywali na terytorium państw członkowskich, wynikające z braku odpowiedzi ze strony władz etiopskich na wnioski o readmisję, trudności z wydawaniem tymczasowych dokumentów podróży nawet po wcześniejszym potwierdzeniu obywatelstwa oraz problemy z organizacją operacji powrotowych w celu przeprowadzenia powrotów dobrowolnych i przymusowych lotami regularnymi i czarterowymi.

Pomimo starań podejmowanych w celu zwiększenia zaangażowania w readmisję i pomocy technicznej zapewnionej przez UE nie doszło do poprawy współpracy z Etiopią w zakresie readmisji. UE jasno komunikowała Etiopii konieczność poprawy współpracy w zakresie readmisji jej obywateli, którzy nie mają prawa pobytu w państwach członkowskich UE, oraz pełnego wdrożenia uzgodnienia o readmisji, m.in. przez szybką identyfikację oraz wydawanie tymczasowych dokumentów podróży na potrzeby wszystkich powrotów, w tym przymusowych. Z uwagi na brak poprawy pomimo ciągłych działań podejmowanych przez Komisję, a także zważywszy na ogólne stosunki UE z Etiopią, uznano, że współpraca Etiopii z UE w kwestiach readmisji nie była wystarczająca i konieczne były dalsze działania. W związku z tym we wrześniu 2023 r. Komisja zaproponowała środki wizowe, które Rada przyjęła w kwietniu 2024 r.

W szóstym sprawozdaniu na podstawie art. 25a przyjętym w lipcu 2025 r. i obejmującym rok odniesienia 2024 Komisja zwróciła uwagę na znaczące działania podjęte przez Etiopię oraz pozytywną tendencję w poprawie współpracy, która powinna przekształcić się w trwałe postępy. Etiopia wznowiła rozpatrywanie spraw dotyczących przymusowych powrotów i wydawanie tymczasowych dokumentów podróży o odpowiedniej ważności (zgodnie z uzgodnieniem o readmisji) oraz poprawiła szybkość reakcji w relacjach z organami państw członkowskich. Trzy misje identyfikacyjne w 2024 r. i jedna w 2025 r. przyniosły pozytywne wyniki w zakresie potwierdzania obywatelstwa i poprawy terminowości przekazywania wyników, a także jeśli chodzi o zobowiązanie wobec państw członkowskich, zgodnie z którym tymczasowe dokumenty podróży będą wydawane na żądanie we wszystkich przypadkach. Pierwsza od 2021 r. czarterowa operacja lotnicza miała miejsce w grudniu 2024 r. i współpraca w zakresie lotów czarterowych trwała w 2025 r. W grudniu 2025 r. UE zorganizowała w Brukseli udane szkolenie na temat technik weryfikacji obywatelstwa, skierowane do administracji krajowej Etiopii i konsulatów w Europie.

W związku z powyższym Komisja uważa, że możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy w zakresie readmisji, i proponuje uchylenie decyzji wykonawczej Rady 2024/1341.

Ogólne stosunki Unii z Etiopią

Etiopia jest jednym z krajów o kluczowym znaczeniu dla stabilności w Rogu Afryki. Jest ona drugim najbardziej zaludnionym krajem w Afryce (liczącym 110 mln mieszkańców) i przyjęła ponad 1,1 mln uchodźców z tego regionu. Od listopada 2020 r. w Etiopii trwa konflikt wewnętrzny, w którego efekcie w dniu 2 listopada 2022 r. w Pretorii (Republika Południowej Afryki) podpisano porozumienie o trwałym zaprzestaniu działań wojennych. Podczas krytycznego etapu konfliktu w Sudanie, który wybuchł w kwietniu 2023 r., władze Etiopii udzieliły UE znacznej pomocy, która polegała na wydawaniu wiz i udostępnianiu odpowiednich obiektów na granicy podczas ewakuacji obywateli UE z Sudanu.

Etiopia korzysta z bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku europejskiego w ramach inicjatywy „wszystko oprócz broni”.

Etiopia jest członkiem Międzynarodowej Organizacji ds. Rozwoju i członkiem Komitetu Sterującego procesu chartumskiego. Jest też stroną umowy z Samoa. Etiopia jest ważnym partnerem Unii Europejskiej od ponad 40 lat. W 2016 r. UE i Etiopia podpisały deklarację w sprawie strategicznego zaangażowania, w której obie strony zobowiązały się do ścisłej współpracy w szeregu dziedzin, począwszy od pokoju i bezpieczeństwa w regionie po handel i inwestycje, w tym migrację i przymusowe wysiedlenia. UE wspiera Etiopię za pośrednictwem wieloletniego programu indykatywnego dla Etiopii na lata 2024–2027, którego budżet początkowo sięgał 650 mln EUR, a po przeglądzie śródkresowym wynosi 609 mln EUR. Inicjatywa ta stanowi znaczny postęp w zaangażowaniu UE w relacje z Etiopią, ponieważ stanowi przejście z etapu reagowania kryzysowego i wsparcia odbudowy na etap zrównoważonego, długoterminowego partnerstwa inwestycyjnego. Inicjatywa obejmuje 3 obszary priorytetowe: zielony ład, rozwój społeczny (w tym migrację i przymusowe wysiedlenia) oraz sprawowanie rządów i budowanie pokoju.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowana decyzja jest spójna z kodeksem wizowym ustanawiającym zharmonizowane przepisy wspólnej polityki wizowej regulujące tryb i warunki wydawania wiz na planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu. Proponowana decyzja jest również spójna z poprzednim wnioskiem dotyczącym wprowadzenia środków⁴.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

UE propaguje kompleksowe podejście do migracji i przymusowych wysiedleń, oparte na wspólnych wartościach i obowiązkach. Nowy pakt o migracji i azylu przewiduje rozwijanie i pogłębianie indywidualnie dostosowanych i zrównoważonych partnerstw w celu zacieśniania współpracy we wszystkich istotnych aspektach, które obejmują:

- zapewnianie ochrony osobom, które jej potrzebują, oraz udzielanie wsparcia państwom i społecznościom przyjmującym;
- tworzenie możliwości ekonomicznych i eliminowanie pierwotnych przyczyn migracji nieuregulowanej i przymusowych wysiedleń;
- wspieranie partnerstw na rzecz wzmocnienia sprawowania rządów w obszarze migracji i zarządzania nią;
- rozwijanie współpracy w zakresie powrotów i readmisji;
- rozwój legalnych dróg migracji do Europy.

Ważnym elementem tej polityki jest współpraca między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w zakresie readmisji obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w państwach członkowskich. W konkluzjach Rady z października 2024 r. Rada Europejska wezwała do zdecydowanych działań na wszystkich szczeblach w celu ułatwienia i przyspieszenia powrotów oraz zwiększenia ich skali, z wykorzystaniem

⁴ Wniosek Komisji dotyczący DECYZJI WYKONAWCZEJ RADY w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii, COM(2023) 568 final 2023/0344.

wszelkich stosownych polityk, instrumentów i narzędzi UE, w tym dyplomacji, pomocy rozwojowej, polityki handlowej i polityki wizowej⁵.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), art. 25a ust. 6.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Nie dotyczy.

• Proporcjonalność

Celem proponowanego środka jest uchylenie środków wizowych w związku z uznaniem znaczących i trwałych postępów we współpracy osiągniętych przez Etiopię, w szczególności w odniesieniu do stwierdzonych niedociągnięć oraz intensywności działań. Środek jest proporcjonalny do zamierzonego celu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Nie dotyczy.

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Nie dotyczy.

• Ocena skutków

Nie dotyczy.

• Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Nie dotyczy.

• Prawa podstawowe

Uchylenie środków wizowych oznacza, że wnioski wizowe będą ponownie rozpatrywane zgodnie ze standardowymi zasadami kodeksu wizowego, co nie będzie miało wpływu na prawa podstawowe.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

⁵ EUCO 25/24.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Artykuł 1 stanowi o uchyleniu decyzji wykonawczej Rady (UE) 2024/1341 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii.

Artykuł 2 zawiera listę adresatów proponowanej decyzji, tj. odpowiednich państw członkowskich.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie uchylecia decyzji wykonawczej (UE) 2024/1341 w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy („kodeks wizowy”)⁶, w szczególności jego art. 25a ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Współpracę z Etiopią w zakresie readmisji oceniono w 2022 r. jako niewystarczającą zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009. Konieczna była znacząca poprawa współpracy na wszystkich etapach procesu readmisji, w tym w celu zapewnienia skutecznej, terminowej i przewidywalnej współpracy Etiopii ze wszystkimi państwami członkowskimi przy identyfikacji i wydawaniu dokumentów podróży oraz przy operacjach powrotowych.
- (2) Biorąc pod uwagę działania podejmowane przez Komisję w celu podniesienia poziomu współpracy oraz zważywszy na ogólne stosunki Unii z Etiopią, uznano, że niezbędne było podjęcie przez Unię działań.
- (3) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2024/1341⁷ tymczasowo zawieszono stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do obywateli Etiopii. Celem było zachęcenie władz Etiopii do podjęcia niezbędnych działań w celu poprawy współpracy w kwestiach readmisji.
- (4) Przepisy, które zostały tymczasowo zawieszono, to przepisy, o których mowa w art. 25a ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009: zawieszenie możliwości odstąpienia od wymogów w odniesieniu do dokumentów potwierdzających przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę, o której to możliwości mowa w art. 14 ust. 6; zawieszenie ogólnego terminu na rozpatrzenie wniosku wynoszącego 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1, co w konsekwencji wyklucza również stosowanie zasady umożliwiającej przedłużanie tego terminu maksymalnie do 45 dni jedynie w indywidualnych przypadkach, a to oznacza, że 45 dni staje się standardowym terminem rozpatrywania wniosków; zawieszenie wydawania wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c oraz zawieszenie fakultatywnego

⁶ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁷ DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2024/1341 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Etiopii.

zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).

- (5) Z prowadzonej przez Komisję ciągłej oceny współpracy Etiopii w zakresie readmisji od czasu wejścia w życie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2024/1341 wynika, że możliwe jest osiągnięcie znaczącej i trwałej poprawy współpracy w zakresie readmisji w odniesieniu do identyfikacji obywateli Etiopii nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, wydawania tymczasowych dokumentów podróży oraz regularnej organizacji operacji powrotowych. W związku z tym stosowanie środków wizowych wobec obywateli Etiopii nie jest już konieczne, a decyzję wykonawczą (UE) 2024/1341 należy uchylić.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja rozwija dorobek Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – musi podjąć decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- (7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁸; Irlandia nie uczestniczy zatem w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (8) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE¹⁰.
- (9) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹¹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹².
- (10) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji

⁸ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹⁰ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

¹¹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹² Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹³, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹⁴.

- (11) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2024/1341 traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Chorwacji, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹³ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹⁴ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).